

Drobne zgodbe ob robu velike prireditve

Kdor je te dni, vsaj za kratek čas, obiskal novi hangar v Zaki, je lahko hitro opazil, s kolikšno skrbjo tekmovalci in spremljevalci negujejo svoje čolne. Po vsakem treningu ga skrbno obrišejo in pregledajo, če se ni kaj poškodoval. To je seveda popolnoma razumljivo, saj stane tekmovalni čoln celo premoženje.

Vsako evropsko prvenstvo je preizkušnja tudi za čolne, če ne za čolne, pa vsaj za lastnike raznih vrtdk, ki hočejo zmage posameznih posadk, ki so veslala v značilnih čolnih, izkoristiti zase kot ugodno reklamo. Vsi tekmovalci vzhodno-

Zanimiva je bila tudi pot finske reprezentance. Potovali so z avtobusom najprej 1500 km do Kopenhagna, kjer so kupili nove čolne. Nato so prevozili še 1500 km, da so prišli na cilj. Vsega skupaj so opravili torej 3000 km v 4 dneh. Tudi svojevrsten rekord in najbrž ga nobena reprezentanca, ki so pripotovale na Bled, ni prekosila!

Ko smo že pri Fincih, je treba omeniti še eno posebnost. Za moško prvenstvo je prispelo vsega le 12 tekmovalcev, ki bodo nastopili v sedmih disciplinah! Nekaj podobnega torej kot lani v Gandu.

V teje zgodbi pa je govora o praznih jetreah, čeprav te nimajo prav nič opraviti z evropskim prvenstvom. Pri »Lovcu« je nekdo večerjal prazna jetra. K mizi je prisel športnik v trenerki, na kateri so bile kratike DDR (Deutsche demokratische Republik). Tudi on si je zaželel podobno večerjo. Vendar mu je natakar odgovoril, da je nimajo. Očitno začuden je Nemeček pokazal na sosedov krožnik. Natakar pa mu je odgovoril, da je nemški zdravnik strogo prepovedal servirati nemškemu tekmovalcu kakšna druga jedila, kot jih on predpiše. Seže ko je mož v trenerki pojasnil, da ni tekmovalce, ampak trener, je dobil zaželeno večerjo...

★

Tudi »morska bolezen« je razsajala na blejskem jezeru. Tribuna za častne goste, delegate FISA in novinarje je bila zgrajena na pontonih. To delo so odlično opravili naši vojaki-pontonirji. Po vsaki vožnji so mornarji odpeljali na start mednarodne sodnike, ki so nato spremljali tekmo. Čolni so vozili mimo častne tribune s precejšnjo hitrostjo in seveda povzročili dokaj velike valove. Čeprav je bila tribuna precej velika, se je pričela zibati. To pa je bilo ozrok, da so jo morali nekateri zapustiti, čeprav so lahko z nje odlično opazovali tekme.

★

Organizatorji na Bledu so se letos zares izkazali, vse je teklo kot po maslu. Posebno zadovoljni so bili novinarji, za katere je bilo res odlično poskrbljeno. Nikakor pa ne moremo mimo tega, da je bil slovenski jezik pri napovedovanju tak pastorek. Vse mogoče jezike smo slišali pri napovedovanju — od francoščine, angleščine in nemščine — le slovenščino smo zelo poredkoma slišali, in še to običajno prav na koncu, kakor da bi bili med gledalci sami Angleži, Francozi in Nemci, ne pa Slovenci. Pri vseh velikih športnih prireditvah v inozemstvu je navada, da se najprej napoveduje v domačem jeziku in včasih še v kakšnem drugem. Italijani so n. pr. v Cortini brez sramu najprej napovedovali v italijanščini, in tako je tudi na ostalih prireditvah. Mnenja

Težko je napredovati v takšnih pogojih

Hokejisti na kotalkah iz Nove Gorice so med ljubitelji tega športa dobro poznani, saj so si lani priborili naslov državnega prvaka. Tudi letos se bodo močno potrudili, da si ta častni naslov ponovno obdržijo. Večer za večerom je pod prižganimi žarometi na igrišču hokejskega kluba ZSD Zeleznikar vse živo, kajti igralci se resno pripravljajo na bližnje državno prvenstvo, ki bo od 28. do 30. septembra v Novi Gorici. Pred kratkim je ta športni kolektiv obiskal naš sodelavec in v pogovoru s tov. Križmanom in ostalimi funkcionarji izvedel marsikaj zanimivega.

Društvo šteje danes 60 članov in ima dve hokejski moštvi, dekleta in otroke pa goje umetno drsanje. Večina članstva so delavci, le mlaj-

šarji iz društva. Pač pa vsi drsalci in hokejisti obžalujejo, da tovarna »ELAN« ne izdeluje več kotalk, kajti »ELANOVE« kotalke so bile zelo dobre in tudi v ceni primerne. O njih kvaliteti so se prepričali na svetovnem prvenstvu, ko ni bilo nikakršnih defektov. Če bi imeli več kotalk, bi se tudi dvignilo število članstva.

Goriški športniki pa so v nadaljnjem razgovoru razkrili nov problem, ki jih že precej dolgo žuli. Ta problem je — pomanjkanje nasprotnikov. Kot vemo, je ta panoga razvita pravzaprav le v Puli in še v Ljubljani. Tako tekmujejo vedno samo z enimi in istimi nasprotniki, s Pulo in Ljubljano. Goričani imajo kot prebivalci obmejnih krajev

Vestnice danskega četverca so se morale zadovoljiti z zadnjim mestom

evropskih držav so na letošnjem evropskem prvenstvu nastopili v čolnih vzhodnonemške znamke »Pirsch«. Zato seveda ni nič čudnega, če je tudi lastnik te velike tovarne prišel na to pomembno prireditve. Menda lahko verjamemo, da je bil vsake zmage v svojem čolnu bolj vesel kot sami tekmovalci. Ko so zmagovalci priveslali v pristanišče v Zaki, je vsakemu posebej čestital. Ni pa pozabil svojih proizvodov ponuditi tudi našim veslačem...

Čeprav je bilo letos na sporedu najprej žensko prvenstvo, se je le ena reprezentanca lahko postavila s samimi ženskami. Danska ekipa je bila namreč stoddostno ženska, saj so bile razen tekmovalk ženske tudi vodje in trenerji.

★

Romunke so imele v svojih vrstah precej mladih tekmovalk, ki jim je

Kaže, da se je izkazalo kot najboljšje prevozno sredstvo za veslače in čolne avto. Večina reprezentanc je namreč pripotovala z avtomobili in avtobusi, na strehah pa so imele zložene čolne. Vsi so bili skrbno zaščiteni pred soncem in dežjem. Nekateri čolni so bili shranjeni celo v lesenih zabojih, večina pa v platnenih vrečah različnih kvalitete. Kljub skrbnosti, pa se je Dancem pripetila precejšnja neprijetnost. Ko so potovali čez Alpe, jih je dobila huda nevihta s točo, ki je tako trdo udarjala po čolnih, da so bili na več mestih počeni. K sreči pa ni bilo tako hudo, da bi jih ne mogli popraviti.

★

Precej nepreračunljivi so bili Nemci, ki so hoteli priti z avtomobili s prikolicami, naloženimi s čolni, na Bled čez ljubeljski prelaz. Že v prvih serpentinah so se morali ustaviti, kajti zaradi velike dolžine čolnov niso mogli naprej. Hočeš nočeš so se morali vrniti in šele čez Dravograd so lahko pripeljali svoj dragoceni tovor.

★

Posebnost med svojimi vrstniki je ozbuja nizezemski ženski četverec, ki je imel ob boku napisano ime »Margriet«. Poleg njega pa je bilo narisanih precej črt treh različnih barv, ki pomenijo uspehe, dosežene na tekmah. Vsi čolni sicer nimajo svojih imen, bilo pa je opaziti tudi precej takih. Čoln 18-letnega ruskega skiffista Ivanova je n. pr. nosil ganljivo ime »Zvezdočkat«. Double-scull znanih ruskih skiffistov Čukalova in Berkutova, ki letos nastopata v double-scullu, pa nosi napis »Vihare«.

★

Na zadnjih olimpijskih igrah v Helsinkih so finski veslači vzbudili splošno pozornost. Čeprav do takrat še nepoznani kot športniki te vrste, so se odlično uveljavili. Lani v Gandu pa so dosegli še več. Ista posadka je v četvercu z in brez krmarja v finalu obakrat osvojila bronasto medaljo. Finske tekmovalke so letos prvič nastopile na evropskem prvenstvu. Čeprav so pripotovale šele dopoldne na dan tekem, so v predtekmovalju odlično vozile. Kot že v tolikih drugih športnih disciplinah, so bile tokrat tople pozdravljene.

Dva tekmovalca, ki ju pozna ves veslaški svet: Rusa Čukalov in Berkutov

bilo letošnje evropsko prvenstvo prva mednarodna regata. Tudi tisti opazovalec, ki ne pozna vseh znanih reprezentantov, je lahko dobro razločil mlajše od tistih, ki so že kdaj zastopale Romunijo na veslaških tekmah. Pri njih je namreč v navadi, da vsako tekmovalko, ki prvič nastopi za državno reprezentanco, »krsitijo«. To napravijo tako, da jo ob prvi priložnosti trikrat potunkajo v vodo. Ker se to zgodi nenadoma, nihče ne vpraša, kako je tekmovalka pripravljena. Ta šala je torej pripomogla, da je lahko marsikdo spoznal, katera romunska tekmovalka prvič zastopa svojo državo.

★

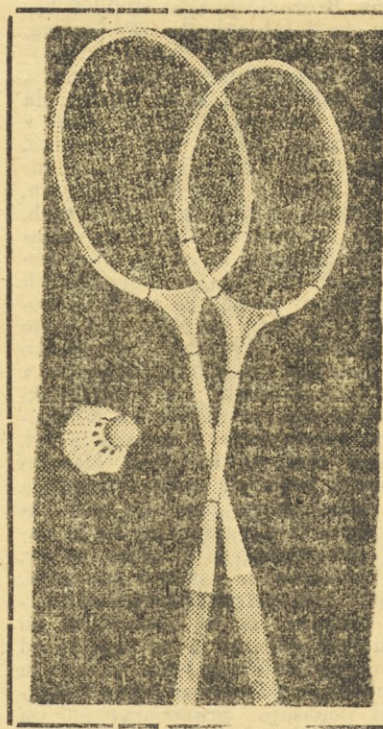
Pa še ena o kopanju, tudi neprostoVOLjna! Letos je Sovjetsko zvezo zastopal v skiffu komaj 18-letni Moskvočan Ivanov. Na Spartakiadi je ta mladi delavec premagal oba znana skiffista Čukalova in Berkutova za dve dolžini. Vesla tri, tekmuje pa dve leti. Že prvi dan, ko je prišel na Bled, je pričel s treningom. Zaveslal pa je mimo pontonskih naprav na startu za ženske in se zataknil v vro, s katero so zasidrani pontoni. Kljub deževnemu vremenu se je rad ali nerad okopal. Naši mornarji so čoln in njega naložili na motorni čoln ter ga pripeljali k hangarju v pristanišče. Ivanova ta nezgoda ni prav nič motila in je takoj zopet sedel v čoln ter nadaljeval s treningom.

Moštvo Nove Gorice na svetovnem prvenstvu

si so dijaki. Zelo pohvalno je dejstvo, da je društvo leta 1949 zgradilo del svojega betonskega drsališča s prostovoljnimi delom, in to v eni sami noči. Leta 1954 je bilo drsališče podaljšano, tako da lahko sedaj na njem prirejajo tudi mednarodne prireditve. Spočetka so si palice za hokej izdelovali kar sami, sedaj pa imajo v Solkanu športno delavnico. Če se temu ali onemu igralcu drsalka kaj pokvari, mu jo hitro brezplačno popravijo ključav-

sedaj po Videmskem sporazumu možnost s propustnicami večkrat obiskati Gorico ali Trst, kjer bi si lahko poiskali močnejše nasprotnike, vendar jim Hokejska zveza Slovenije tega ne dovoli. Razumljivo je, da je v takšnih pogojih težko napredovati, kajti tekme z vedno istimi nasprotniki, ki se med seboj poznajo že do zadnje podrobnosti, postajajo nezanimive. Skratka, brez tekmem z močnejšimi nasprotniki ne bo šla kvaliteta navzgor. P. T.

Stara in mlada,
vse igra danes
nečianica!
TOVARNA SPORTNEGA ORODJA

„ELAN“
V BEGUNJAH

Ali je plavalni bazen podjetje?

Plavalni šport v Murski Soboti ima lepo tradicijo, saj se je plavanje gojilo že pred vojno. Sedanji plavalni klub »Panonija«, ki šteje okoli 100 članov, skuša uspešno nadaljevati nekdanje tradicije. Letos je klub priredil plavalni tečaj in naučil vseh 30 pionirjev plavati, mnogi od njih pa že trenirajo v klubu. Deset pionirjev se je plasiralo v finale republiškega prvenstva, pa tudi mladinci so imeli lepe izgledne na republiških tekmah. Toda žal je moral klub vsa prvenstva odpovedati in pokopati vse upe na uspeh. Zakaj? Klub je namreč pred kratkim zašel v občutne težave. Komunalno podjetje, ki upravlja tudi plavalni bazen, je namreč lepega dne prepovedalo plavalcem vsop na kopališče, češ da so se »kopali na kredito«. Res je sicer, da plavalci do sedaj še niso mogli plačati članarine, toda ne moremo razumeti, da tukajšnji činitelji mečejo vse v en koš — navadno kopalce in pa plavalce — aktivne športnike. Koli-

kor vemo, takšne prakse ne poznajo nikjer drugje! V Ljubljani n. pr. na Kolesarji plačujejo aktivni plavalci športniki vstopnino 50 din, kopalci pa 900 din. Tu v Murski Soboti pa so »vsi enaki pred cesarjem« — kopalci in plavalci — vsak mora plačati enako vsoto 200 din. Vemo tudi to, da plavalci v Ljubljani trenirajo od 17 ure dalje in jim čas ni omejen, dočim moramo v Murski Soboti zaključiti s treningom že ob 18. uri. In če je vreme slabo, kopališkemu osebju ni ljubo, da prihajajo plavalci trenirati, kajti osebje bi rado počivalo. Po vsem tem se človek ne more znebiti vtisa, da hočejo tukajšnji činitelji iztisniti profite iz vseh virov, ne glede na to, kakšni so — naj bo to tovarna, trgovina, gostilna ali pa — športni objekti — plavalni bazen. Takšno naziranje se nam zdi precej čudno in radovedno smo, kaj pravijo k temu naši športni forumi, kot Plavalna zveza Slovenije in Sportna zveza Slovenije.

V zvezi s soboškim bazenom pa je treba omeniti še nekaj. Pred vojno, ko je bil bazen dograjen, je bil ponos Murske Sobotice. Danes pa je bazen pravi »magazine alg in verjetno tudi skladišče kužnih klic. Stene, ki so bile nekoč bele, so danes umazane zelene. Vodo sicer menjajo vsak teden, toda alge jo kmalu izpremene v močvirju podobno mlakuzo. Klorovo apno uporabljajo zelo redko, kajti za komunalno podjetje je to sredstvo »lukuzen izdajek«. Čudno se nam zdi, da teh stvari še ni opazila sanitarna inšpekcija. Seveda, kadar gre za denar in za profite, takrat tudi higiena ni važna stvar. Čas bi že bil, da odgovorni ljudje te stvari uvidijo in uredijo tako, kot bi bilo prav. J. K.

PLAVANJE - kranjski šport št. 1

KDO SO OLIMPIJSKI FAVORITI

Preplavati 1500 m prosto v času 20:41.4 — to še za odraslega plavalca nisč mačje solze. Od 14-letnega pionirja Vladka Brinovca, ki nas je s tem odličnim rezultatom razveselil na nedavnem mladinskem državnem prvenstvu v Zagrebu, lahko torej še mnogo pričakujemo

Ce zaviješ iz Kranja po glavni cesti proti Jezerškemu, boš po dobrih 10 minutah hoje prispel do mosta, ki drži čez Kokro. Tik pred mostom se na levo oteeči kratka pot do modernega, 50 m dolgega plavalnega bazena. Okolica bazena je naravnost idealna: lične kabine, lepo urejen vrt, naokoli travniki, na vse strani pa se razprostirajo širna polja. Cesta je daleč odmaknjena, da prah ne more motiti kopalcev. In tam blizu Tržiča, Preddvora in Cerkelj se vzpenjajo proti oblakom skalnati očaki Storžič, Kočna, Grintavec in drugi, ki se ti vidijo tako bližnji, da bi jih skoraj lahko dosegel z nekaj koraki. K temu lepemu bazenu se hodijo hladiti v vročih poletnih dnevih prebivalci »gorenjske metropole«, tukaj pa najde čez poletje svoj »drugi dom« tudi plavalna družina kranjskega Triglava, ki se je letos s svojimi uspehi prebila prav na Olymp slovenskega plavalnega športa...

Široka kadrovska politika

Le kako so se letos Kranjčani dokopali do tako pomembnih uspehov? Saj vendar pred vojno v Kranju sploh ni bilo nikakršne plavalne dejavnosti, letos pa je ta žilavi in marljivi kranjski kolektiv najboljši v Sloveniji? Katere so tiste sile, ki so jih letos spravile na prestol v »gornjem domu« slovenskega plavanja? Takšna in podobna vprašanja so mi rojila po glavi, ko sem pred nedavnim obiskal plavalce Triglava.

Bilo je še razmeroma zgodaj, toda jutranje sonce je že močno pripekalo. Voda v bazenu je bila čista kot biser, svetlozelena in vabljava. Kdo ve, če je tudi njena temperatura tako vabljava, sem pomislil. Pet ali šest najbolj vnetih plavalcev je že treniralo in z enakomernimi gibi rok rezalo kot olje mirno vodno gladino.

Ravno sem hotel vprašati po trenerju Dušanu Brozoviču, ko sva skoraj trčila skupaj. Takoj sva se zapletla v pogovor in zastavil sem mu nekaj vprašanj, o katerih sem medpotoma tuhtal.

»Mislim,« je odvrnil brez dolgega pomišljanja, »da se nam je letos zelo dobro obrestovala tako imenovana široka kadrovska politika, ki jo vodimo že več let. V klubu imamo okoli 80 tekmovalcev, ki so aktivni celo leto, poleti v bazenu, pozimi pa v telovadnici. Letos smo uspešno organizirali tudi plavalno šolo s 128 udeleženci. Nad 80% obiskovalcev te šole smo naučili plavanja, najbolj nadarjene pa smo pritegnili v klub.«

»Plavalne družine«

Trener Brozovič je medtem stopil k bazenu in se sklonil k mlademu plavalcu, ki je ravnokar odplaval svoj prvi »obrok« treninga in čakal na naslednjega. Bil je to znani plavalec prsnega sloga Vladko Zrimšek, lani še Kamničan, letos pa že kranjski rojak, ker obiskuje v Kranju Tekstilno šolo in se bodo tudi njegovi starši presehili v Kranj. »Vladko, sedaj pa še dve sto metrov noge, potem pa počakaj,« je dejal trener. Nato je še nekaj povedal, česar pa nisem razumel.

Ko se je tov. Brozovič spet vrnil k meni, sem ga poprosil, naj mi pokaže vse kranjske »plavalne katione«, in seveda tudi tiste, ki še ne zasluži tega naziva. Ko mi je pričel naštevati ime za imenom in pokazal zdaj na tega, zdaj na onega

Naklonjenost oblasti

Seveda pa Triglav s samo široko kadrovsko politiko ne bi prišel do uspehov, ki jih je dosegel letos. Veliko zaslug pri teh uspehih imajo tudi sami plavalci, ki so res marljivi in vestni. Veliko pomoč ima klub tudi v vodilnih predstavnikih ljudske oblasti v Kranju, ki kažejo za potrebe športa polno razumevanje. In slednjic je treba pohvaliti tudi kolektiv tovarne »Inteks«, ki daje svoj bazen s toplo vodo v uporabo plavalcem. Tako se Kranjčani lahko preselijo iz telovadnice v bazen s toplo vodo že konec aprila, ali v prvih dnevih maja, čim postane ozračje dovolj toplo.

Ne samo šport in tekme...

Pred odhodom iz Kranja sem napravil še »telegrafski« obisk pri odborniku Božu Trefaltu, ki mi je še marsikaj povedal o delu svojega kluba. »Mislim, da je k uspehom kluba precej pripomogel tudi naš odbor,« je med drugim poudaril tov. Trefalt, »ki je zares agilen in skrbi za vsako malenkost. Močno pa smo tudi zadovoljni z našim trenerjem Dušanom. Morda on nima tako visokih strokovnih sposobnosti, kakor kakšen inozemski trener, zato pa je znal ustvariti čvrst klubski kolektiv. To pa je za nas važnejše, kakor še tako dobri rezultati posameznih plavalcev.«

Ob koncu pa je vredno zapisati še nekaj. Tov. Trefalt je povedal, da klubski odbor ne skrbi samo za športni napredek posameznih plavalcev, marveč se zanima tudi za uspehe tekmovalcev v šoli, pri delu in sploh za njihovo življenje izven kluba. Plavalci, ki izhajajo iz renejših rodbin, prejemajo v času ostrega treninga tu in tam izdatnejše malice, da se ne bi preveč izčrpali. Seveda odbor budno spremlja tudi šolske uspehe. Večina dijakov in nekaj študentov prav dobro izpolnjuje svoje šolske obveznosti in le sem pa tja se kakšnemu plavalcu nekoliko »zatakne«. Takrat priskoči takšnemu »nesrečniku« odbor na pomoč, bodisi z inštruktorjem, bodisi z boljšim dijakom iz kluba, ki poskrbi, da je popravi izpit uspešno opravljen in da tak »spodrsrlaj« nima težjih posledic. Tudi takšna prizadevanja kažejo, da je plavalni klub Triglav res vzoren športni kolektiv in smo na letošnjega republiškega prvaka lahko vsi ponosni.

Prešern Igor

Smuk - v vodo!

Smučarji so »pogrunjali« nekaj novega! Ta novica se je zelo hitro razširila po Ljubljani in na Špici, kjer je nova smučarska naprava — skakalnica — je bilo prav kmalu veliko število radovednežev. Zares, ta zamisel je izvrstna, tako so ugotavljali tisti, ki jim je pri srcu razvoj slovenskega smučanja.

Tov. inž. Bloudek in tov. Šramel sta sestavila železno konstrukcijo, ki je podobna pravemu naletu smučarske skakalnice. Skakalnice sta med prvimi preizkusila Pribošek in Bine Rogelj. In kako deluje ta naprava? Skakalec se po naletu spušča na smučeh, ki so na koleščkih. Skakalnica ima popolnoma iste lastnosti kot ona na snegu — velika je okrog 30 m — le da skakalec seveda ne more imeti take možnosti še za odskok, kakor na pravi zimski skakalnici. Skoki dopuščajo dolžino do 18 m in služijo skakalcem predvsem zato, da se bodo lahko tudi v poletnih mesecih priučili pravilnega odraiva.

Te naprave imajo že na Finskem, kjer je smučarski skakalni šport najboljši na svetu. Gradnja skakalnice na Ljubljani so omogočili

Skakalec se poganja po strmini. Seveda ni v svoji običajni smučarski opremi, temveč v kopalnih hlačah in z nekoliko drugačnimi smučmi, kot običajno. Toda drža je prav enaka oni na pravih skakalnicah na snegu

funkcionarji BD »Cvetko Močnik«, ki so takoj priskočili našim smučarjem na pomoč. Lep primer skupnega sodelovanja!

Tudi za alpske smučarje je poskrbljeno. Na Zbiljskem jezeru pri Medvodah so začeli z novo panogo, s smučanjem na vodi. Kakor skakalnica pri Ljubljani, tako bo tudi to smučanje lahko mnogo pripomoglo za poletne priprave alpskih smučarjev. Smučarska zveza Slovenije je torej ti dve novosti spretno izkoristila tako, da bi naši smučarji tudi v poletni vročini lahko mnogo pridobili za dvig strokovnega znanja.

Zanimivo je, da si je skakalnice ogledal tudi avstrijski zvezni kapetan g. Rösner in je bil navdušen nad novim izumom. Sklenil je, da si bodo to omislili tudi Avstrijci, še prej pa je prosil naše smučarske funkcionarje, če sprejmejo za nekaj dni na vadbo še avstrijske reprezentante.

Voorbij ne bo mogla nobena tekmovalka konkurirati. Njen svetovni rekord 1:11.9 je bil tako presenetljiv, da ga zdaleč ni mogla ogroziti nobena plavalka, saj je tak rezultat že uspeh za marsikaterega moškega plavalca. Izločilne tekme ameriških plavalk pa so pokazale, da ne moremo za nikogar z gotovostjo računati, da je nepremagljiv. Bivša svetovna rekorderka na tej progi Shelley Mann se je ponovno vpisala v listo svetovnih rekorderk, dosegla je rezultat 1:11.8 in to celo v bazenu olimpijskih dimenzij! S tem je postala ponovno favoriti št. 1 na tej progi. Amerika ima poleg Mannove še celo vrsto odličnih tekmovalk v tem slogu. Med najboljše spadata Sears (1:13.3) in Mullen (1:14.6). Madžari »groze« z Littomerickyjevo, ki je doslej premagala vse svoje nasprotnice v Evropi in ima najboljši rezultat 1:13.6. Poleg Littomerickyjeve imajo Madžari še R. Szekelyjevo (1:15.7) in Gyöngye (1:16.9). Tudi Nizozemci imajo poleg Voorbijeve še dve tekmovalki svetovne vrednosti. To sta Kok (1:14.6) in Van Alphen (1:15.6). Vprašanje pa je, če bosta omenjeni tekmovalki nastopili v tej disciplini, kajti Kokovi bolj odgovorja proga 400 m prosto, Van Alphenovi pa 100 m hrbtno. Če k vsem tem tekmovalkam prištejemo še evropsko prvakinjo iz Turina in bivšo svetovno rekorderko, Nemko Jutto Langenan (1:15.5), potem je seznan najboljše tekmovalke zaključene. Olimpijske rekorde v tej disciplini še nimamo. Zelo verjetno pa je, da se bo prvi olimpijski rekord v tej disciplini, ki bo postavljen v Melbournu, sukal okoli 1:12.0. Za vstop v finale pa bo treba plavati okoli 1:16.0.

Celjski šport v nekaj vrstah

Tovarna nogavic v Polzeli ima med delovnim časom vsak dan pol ure odmora. V tem se vsi delavci zbero na svojih športnih prostorih ob tovarni, kjer se razgibavajo s telovadbo in odbojko. Pravijo, da se je storilnost dela po tem aktivnem odmoru znatno dvignila. Znani atletski delavec inž. Naprudnik Milan, ki je pred leti uspešno vodil atlete Odreda, je nedavno prevzel vodstvo ženske ekipe AD Kladivar.

Preteklo nedeljo so v Celju gostovali boksarji Maribora in Zrenjanina. Mariborčani so bili precej boljši in so zmagali s 15:7.

Atletski Kladivarja so dobili po daljšem času pristanek za nastop na Dunaju. To bo po 10 letih delovanja AD Kladivar šele drugi nastop tega športnega kolektiva v zamejstvu. AD Kladivar bo 15. in 16. septembra nastopil proti ASKO na Dunaju.

Celjski kolesarji se prižujejo, da nimajo društva, ki bi jih vzelo pod svoje okrilje, čeprav so že pred vojno imeli v Celju svoj kolesarski klub. Nekateri boljši kolesarji so se včlanili v ljubljanska društva, drugi pa še čakajo, če se bo v Celju našel človek, ki bi tudi te športnike organiziral v domačem klubu.

Mladi celjski športniki bodo 16. in 17. t. m. sodelovali na mladinskih športnih igrah v Tuzli, kjer bodo nastopile reprezentance Tuzle, Celja, Zrenjanina in Osijek. Celjani bodo sodelovali v atletiki, odbojki, malem rokometu, košarki in vajah na orođu.

V Zalcu končujejo dela na atletski stezi, ki bo dograjena poleg doma »Partizana«. Pri gradnji se je najbolj izkazal celjski atlet Kovac Vili, doma iz Zalca, ki že precej časa navdušuje mladino svojega kraja za atletiko.

Jug Karel

»Smučar« je pravkar odskočil s skakalnice. Smučji spusti z nog, saj pa se požen v vodo

Mirjana Vukičeva je ena naših najboljših plavalk metuljčka

